

РЕШЕНИЕ

№ 6578

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4836** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. Й. П., ЕГН: [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 1396/19.04.2022 г. по НАХД № 17902/2021 г. на СРС, НО, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-022356 от 04.11.2021 г., издадено от началник сектор при СДВР-ОПП, с което на М. Й. П. е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Нарушението не било установено безспорно. Сочи, че районния съд е потвърдил обжалваното наказателно постановление на база твърденията в съставения АУАН и впоследствие издаденото НП. Счита, че показанията на свидетелите са непоследователни, нелогични, взаимноизключващи се и противоречащи си относно вмененото нарушение, въпреки това РС ги е кредитирал. Сочи, че не може по безспорно и безсъмнено да се установи дали е имало пешеходци/пешеходец, които не са били пропуснати, като в случая не може да се установи дали е налице извършено нарушение по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП. Излага доводи за наличие на предпоставките на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. С., който поддържа

касационната жалба. Претендира разноси по делото.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция”, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Представителят на прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да потвърди наказателното постановление, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 15.10.2021 г. касаторът управлявал МПС л.а. „О. А. ГЦТ“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] и на кръстовището с кръгово движение с [улица], Руски паметник откъм [улица], не пропуснал преминаващите отляво надясно пешеходци, пресичащи обозначена пешеходна пътека тип „Зебра“, хоризонтална пътна маркировка и зн.Д17. На касатора е съставен АУАН № 467933 от 15.10.2021 г. за нарушение на чл. 119, ал.1 от ЗДвП. АУАН бил връчен лично на лицето, което го подписало с възражения Такива в писмена форма постъпили в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 21-4332-022356 от 04.11.2021 г., издадено от началник сектор при СДВР-ОПП. Въз основа на издадено НП му е наложено на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП административно наказание „Глоба“ в размер на 100 лева.

От правна страна въззивният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, като съответни по вид и размер на установеното виновно поведение на жалбоподателя са и наложените административни санкции. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на дееца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП, в тази му част.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса

на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Разпоредбата на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП задължава водача на МПС при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на нея пешеходци като намали скоростта или спре.

Актът за установяване на административно нарушение е редовно съставен, подписан от актосъставителя и един свидетел, присъствал при установяване на нарушението, в съответствие с чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, в административнонаказателното производство редовно съставеният акт за установяване на административно нарушение има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното, което в случая не е сторено по какъвто и да е начин от страна на касатора в настоящото производство, пред въззивната инстанция. От касатора не е оборен съставеният АУАН и не са ангажирани никакви доказателства, поради което същият се ползва с презумптивна доказателствена сила.

От събраните в производството пред СРС доказателства по безспорен начин се установява, че касаторът е управлявал лек автомобил, като на пешеходна пътека тип „зебра“ не е пропуснал стъпили и преминаващи по нея пешеходци, с което не е изпълнил задължението си по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП. Тежестта на доказване в административно -наказателното производство е на страната, която оспорва НП и която следва да ангажира всички необходими доказателства във връзка с оспорване извършване на нарушението, предмет на наказателно-административния контрол. В този смисъл, нито с жалбата, нито в хода на делото касаторът е ангажирал каквито и да било доказателства, подкрепящи твърденията му, изложени в жалбата.

Останалите, наведени от касатора касационни основания, също са подробно обсъдени в мотивите на решението на районния съд, изцяло възприети от настоящия състав. Същите мотиви съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти. Последните по несъмнен начин обективират извършването на нарушенията, за които са наложени наказанията на санкционираното лице.

Съгласно чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП, наказва се с глоба 100 лв. водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека. В случая, наложената глоба е в законоустановения размер.

Относно приложението на чл. 28 от ЗАНН, касационната инстанция се солидаризира с мотивите на въззивният съд за липса на маловажност.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка, настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По разноските по производството:

По делото от ответната страна не се претендират разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1396/19.04.2022 г. по НАХД № 17902/2021 г. на СРС,

НО, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-022356 от 04.11.2021 г., издадено от началник сектор при СДВР-ОПП.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.